

Lệnh vua hành quân trống kêu dồn
Quan với quân lên đường,
Đoàn ngựa xe cuối cùng,
Vừa đi theo lối sông.
Phía cách quan sa trường,
quan với quân lên đường,
hàng cò theo trống dồn
ngoài sườn non cuối thôn,
phát phơ ngậm ngùi bay.

Qua Thiên San kìa ai tiễn rượu vừa
tàn,
Vui ca xang rồi đi tiến binh ngoài
ngàn.
Người đi ngoài vạn lý quang sơn,
Người đứng chờ trong bóng cô đơn.
Bên Man Khê còn tung gió bụi mịt
mùng,
Bên Tiêu Tương còn thương tiếc nơi
ngàn trùng.
Người không rời khỏi kiếp gian nan
Người biến thành tượng đá ôm con.

Ngựa phi ngoài xa hí vang trời,
Chiêng trống khua trăm hồi,
Ngân ngại trên núi đồi,
Rồi vọng ra khắp nơi
Phía cách quan xa vời,
chiêng trống khua trăm hồi,
ngân ngại trên núi đồi,
rồi dậy vang khắp nơi
thấm bao niềm chia phôi.

Vui ra đi rồi không ước hẹn ngày về,
Ai quên ghi vào gan đã bao nguyện
thề.
Nhìn chân trời xanh biếc bao la,
Người mong chờ vẫn nhớ nơi xa
Bao nhiêu năm bỗng con đứng đợi
chồng về,
Bao nhiêu phen thời gian xóa phai lời
thề,
Người tung hoành bên núi xa xăm,
Người mong chồng còn đứng muôn
năm.

*Đời xưa đời xưa vua gì
Có người đứng ngóng chồng về
đầu non
Thế rồi mong mãi mong mòn
Thế rồi hoá đá ôm con đứng chờ
Thế rồi phải chút duyên mơ
Có người đem đặt thành thơ để
truyền ơ hò ...*

Người vọng phu trong lúc gió mưa,
Bé con đã hoài công để đứng chờ,
Người chồng đi đã bao năm chưa thấy về
Đá mòn nhưng hồn chưa mòn giấc mơ
Có đám cây trên đồi sống trong trong mơ
hồ,
Ngày nào tròn trăng lại nhớ đến tích xưa..
Khi tướng quân qua đồi, kéo quân, quân
theo cò,
Đoàn cỏ cây hãy còn trẻ thơ, cho đến bây
giờ đã thành những đoàn cỏ thụ già
Mà chờ người đi mất từ ngàn xưa,
Nàng đứng ôm con, xem chàng về hay
chưa? *Về hay chưa?*

*Có ai xuôi vạn lý nhấc đôi câu giúp nàng,
Lấy cây hương thật quý, thắp lên thương
tiếc chàng. Ô ô ô ô ô ô ô 2*
*Thôi đừng đợi làm chi, thời gian có hứa
mấy khi sẽ đem đến trả đúng kỳ*
Những người mang mệnh biệt ly

Trời chuyển mưa trong tiết tháng ba,
Suốt năm nước nguồn tuôn đổ xuống
"Bà", hình hài người bé con nước chảy
chan hòa,
Thấm vào đến tận tâm hồn đứa con,
Nên núi non thương tình, kéo nhau đi
thăm nàng
Nằm thành Trường Sơn vạn lý xuyên
nước Nam.
Dâng lá hoa suối nguồn với muôn chim
vô vãn
Bầy cảnh Nam Bắc đầy cỏ hoa
như cố khuyển nàng trở về, chớ đừng để
xuân tàn,
Nhiều đời rủ nhau kéo thành đảo xa, ra tới
tận khơi ngàn...
Xem chàng về hay chưa, về hay chưa?

*Chín con long thật lớn, muốn đem tin tới
nàng,
Núi ngăn không được xuống, chúng kêu
ca dưới ngàn. . Ô ô ô ô ô ô ô 2*
*Ta cố đợi nghìn năm, rồi nghìn năm khác
sẽ qua,
đến khi núi lở sông mòn, mới mong tới*
Hòn Vọng Phu Ủ u u ú ù u ù 2

Một nghìn năm vừa mới thoáng qua
Núi non nao lòng nước nở khóc Bà
Một loài chim xứ xa bỗng nhiên vô tình
Bảo rằng: Đến lượt sơn hà chiến chinh
Non sông xuyên xao tác lòng
tiến quân nghe ban truyền

Người đời rủ nhau mài kiếm đi viễn chinh
Dân gian thoát qua mấy lần ách tham ô
quan quyền
Vì hồn thanh kiếm vẫn còn linh
Nên khiến sắt son bể bàng mắc nợ còn
chưa đền
Nhiều người tìm thanh kiếm thần thuở
xưa
Đi xuống Phương Nam xem chàng về hay
chưa
Về hay chưa ????

Có con chim nhỏ bé
Dám ca câu sấm thề
Cuối thu năm Mậu Tý
Tướng quân đem kiếm về

Đời mong đợi thằng con
Ngày nào nó xuống núi non
Xuất chinh với cả mối thù
Nói lại giống nòi chinh phu
Nói lại giống nòi chinh phu....

**Nơi phía Nam giữa núi mờ
Ai bé con mãi đứng chờ
Như nước non xưa đến giờ?**

Đường chiều mịn mù cát bay tỏa bước ngựa phi
Đường trường nếp tàn y hừng cường vẫn còn bay
trong gió
Bóng từ xa sắp dần qua bóng chàng chập chùng
vượt núi non cũ
Vội hành lương độ đường
Chiếc hừng gươm danh tướng
Dưới tà uy đêm nhịp đi vó ngựa phi
Dấn bước tang bồng giữa nơi núi rừng

Bên nợ tình thâm, bên nợ giang san
Bên đời ai oán, bên rừng đa đoan đón đưa bóng
chàng
Đường về nước chập chùng xa
Nhiều đời núi cheo leo
Cây với rừng rườm rà
Đường Vạn Xuyên, đường Cổ Lũy
Duyên núi sông vẫn như thấm hòa

**Đò Vạn Vỹ, Đò Ải Quan,
Đò rừng lá nước trong bao cá lội từng đàn
Thành Cổ Loa, Đền Vạn Kiếp,
Bao tháng năm dấu chưa xóa nhòa**

Tiếng núi non lưu luyến tắc lòng bao nghìn năm
Tiếng gió cồn như tiếng trống dồn buổi khuya
vắng
Từ bóng cây ngôi mộ bên đường
Từ mái tranh bên đình trong làng
Nguồn sử xanh âm thầm vẫn sống
Bao mối thương vang động trong lòng
Đôi lan, đôi quế rắc kho hương nồng
Rừng sao đưa đời rừng trắc
Lo che ánh lửa vàng dương tiếp đưa bóng chàng

Đường cao đường thấp khắp khe chân chàng
Nhìn qua con đường mòn cũ
Quanh co mấy buổi tà dương mới mong tới làng

Nhớ cổ hương xao xuyến tắc lòng mau dồn chân
Vết bước đi trên phím đá mòn còn in dấu
Từ bóng cây ngôi mộ bên đường
Từ mái tranh bên đình trong làng
Nguồn sử xanh âm thầm vẫn sống
Bao mối thương vang dậy trong lòng

**Bao tháng năm Lôi cuốn đời
Bao tích xưa, Hoen giữa đời
Nhưng ước mong, Xuyên kiếp người**

Đường rừng gập ghềnh dấu binh lửa chiếu hào
quang
Đục ngàu thúc người trong lời gào dẫn đoàn quân
trăm chiến mấy ngàn binh
Tới ngoài biên thoát vòng ngục tù gọi nước non
cũ tiến về Nam
Miệt mài vẫn từ xưa hăng hái súng lòng vang
dưới cờ bay lấp trời mây
Núi đá kinh hoàng nhắc câu sấm thề
Hỡi người chinh phu, anh hùng non sông
Trao người con quý cho người trông nom,
Thiếp xin lỗi thề

Chàng rào bước ngoài sườn non
Tìm người đứng cô đơn đang ngóng đợi chồng về
Vượt Hoành Sơn vòng thành lũy mong tới nơi cô
thôn bước về
Từ dải đất miền đồng hoang
Lời hẹn ước tương lai
Đang chúc mừng chàng về
Chờ nhìn con, chờ người đón, bao nét xưa ước
mong sẽ còn

Núi đá thu reo rắc ước mơ bao nghìn xưa
Thấy đứa con xanh ngắt nổi hùng còn trong đó
Cầm chiếc gươm chinh phụ di truyền
Chàng bế con trao lại gươm bền
Rồi chỉ vào sơn hà biển cổ
Trao nó đi gây lại cơ đồ

Thời gian đã thấm biết bao suy tàn
Người xưa đâu còn hình đá bờ vờ đứng đợi
chồng đi đã không hứa về
Lòng son lụn chí trước cơn mưa về
Đã xuôi tan tành đời đá nên mưa gió đổ quạnh
hiu xuống ai mới về
Chiếc báu gươm chinh khách biết trao cho thằng
con

**Chí khí cao đã nổi mãi còn tài non nước
Chàng đã ghi trong sử xanh đời
Một mối duyên trung vạn kiếp người
Từ nghìn sau biến đổi với đá
Dân chúng đem ca tụng duyên Bà**

**Người vọng phu
Người vọng phu..
Cho đến ngàn đời
Cho đến ngàn đời...
Người người vẫn nhớ
Nhớ Hòn Vọng Phu....**